

Az Élet Tengerénél

Ossian

Vár minket az élet végtelen tengere.
Megállunk a parton, nézünk fel az égre.
Jelet hagyunk néha a jövőre gondolva.
Leírjuk nevünket a hűvös homokba.

Van aki azt hiszi márványba vési.
Nem tudja, nem látja a víz úgyis elmossa.

Fáradt vándor hűs forrásra,
katona az otthonára,
versenyző a célszalagra.
Vágyunk egy megváltó szóra.

Hajótörött a szárazföldre,
régi kedves új kezdetre,
láncra vert rab szabad égre.
Úgy vágyunk egy jobb életre!

Sirályok köröznék új vihart jelezve.
Szárnyuk lustán lebben a szélbe feszülve.
Kutatjuk a földrészt, távolba meredve.
A legendák meséjét, a boldogság szigetét.

Van aki azt hiszi, hogy megtalálta.
Nem tudja, nem látja, magát is becsapja.

Fáradt vándor hűs forrásra,
katona az otthonára,
versenyző a célszalagra.
Vágyunk egy megváltó szóra.

Hajótörött a szárazföldre,
régi kedves új kezdetre,
láncra vert rab szabad égre.
Úgy vágyunk egy jobb életre!

Van aki azt hiszi, hogy megtalálta.
Nem tudja, nem látja, magát is becsapja.

Fáradt vándor hűs forrásra,
katona az otthonára,
versenyző a célszalagra.
Vágyunk egy megváltó szóra.

Hajótörött a szárazföldre,
régi kedves új kezdetre,
láncra vert rab szabad égre.
Úgy vágyunk egy jobb életre!